

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/332/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112241324
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4112241324.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, zast. JUDr. Marek Ďuran, advokát so sídlom Nitra, Boženy Němcovej 4, proti odporcovi: J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zast. JUDr. Štefan Mesároš, advokát, so sídlom Nitra, o ochranu osobnosti, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi za neoprávnené zásahy do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti listom podpísaným odporcom a doručeným navrhovateľovi na jeho adresu: J. X., S. XX, do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení:

"Vážený pán J. X..

Ja J. E. vyhlasujem, že som Vás nepravdivo obvinil a rozširoval lživú informáciu o tom, že ste ma dňa 8.12.2010 zachytili idúcim vozidlom a spôsobili mi tak zranenia krčnej a bedrovej časti chrbtice. Týmto sa Vám za nepravdivé tvrdenia ospravedlňujem, nakoľko rozširovaním týchto klamstiev som neoprávnené zasiahol do Vášho práva na ochranu osobnosti a znížil Vašu vážnosť a dôstojnosť."

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 29.11.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť verejne sa ospravedlniť na najbližšej členskej schôdzi poľovného združenia U. so sídlom v W. pred členmi združenia, uviesť obsah ospravedlnenia v poľovnej knihe Poľovného združenia U. a zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca na neho podal trestné oznámenie, obvinil ho, že ho dňa 8.12.2010 zachytil idúcim vozidlom a mal mu spôsobiť vážne zranenia v krčnej a bedrovej časti chrbtice. Uvedené skutočnosti zopakoval aj vo svedeckej výpovedi dňa 15.6.2011, rozširoval ich medzi viacerých obyvateľov obce S., na členskej schôdzi poľovného združenia, uviedol ich v poľovnej knihe Poľovného združenia U.. Tvrdenia odporcu sú klamstvá, potvrdzujú to výsledky trestného konania, znalecké posudky, ktoré vyvrátili tvrdenia odporcu, že navrhovateľ vedome a úmyselne vrazil terénnym motorovým vozidlom do tela odporcu. Bol viac ako rok trestne stíhaný, žil v strese, boli vyslovované pochybnosti o jeho bezúhonnosti, o jeho charaktere a dôveryhodnosti medzi členmi poľovného združenia, v obci, v rodine, v podnikateľskej činnosti.

V priebehu konania právny zástupca navrhovateľa podal návrh na pripustenie zmeny petitu návrhu, ktorým navrhovateľ žiadal, aby sa mu odporca písomne ospravedlnil za neoprávnené zásahy do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti listom podpísaným odporcom a doručeným navrhovateľovi na jeho adresu s textom: "Vážený pán J. X.. Ja J. E. vyhlasujem, že som Vás nepravdivo obvinil a rozširoval lživú informáciu o tom, že ste ma dňa 8.12.2010 zachytili idúcim vozidlom a spôsobili mi tak zranenia krčnej a bedrovej časti chrbtice. Týmto sa Vám za nepravdivé tvrdenia ospravedlňujem, nakoľko rozširovaním týchto klamstiev som neoprávnenne zasiahol do Vášho práva na ochranu osobnosti a znížil Vašu vážnosť a dôstojnosť" a zaplatil mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na písomne podanom návrhu. Uvedol, že odporca krivým spôsobom obvinil navrhovateľa a to smerom k orgánom činným v trestnom konaní, smerom k obyvateľom obce S., k poľovnému združeniu. Zaneslo sa to aj do podnikateľského prostredia, kde navrhovateľ pôsobil, aj do prostredia mimo poľovného revíru navrhovateľa. To, že je to krivé obvinenie, teda že skutok tak ako ho opísal odporca a rozširoval sa, sa nestal, vyplýva z trestného konania. Navrhovateľ tu bol v pozícii viac než rok obvineného. Zo znaleckého dokazovania vyplýva a bolo preukázané, že skutok sa nestal. Odporca popisoval navrhovateľa ako zločincina, ktorý ho zrazil, ušiel, neposkytol mu pomoc. Toto sa však nestalo. Lenže zlá poveseť, ktorá o navrhovateľovi vznikla, tu stále je a len veľmi pomaly sa darí navrhovateľovi presvedčať okolie, že nikoho nezrazil. Toto zasiahlo negatívne do rodinného prostredia navrhovateľa. Počas jedného roka, čo bol trestne stíhaný, to negatívne vplývalo na jeho vzťah k deťom, resp. na vzťah detí k otcovi. Spôsobilo to, že deti sa s otcom rok nerozprávali. Ťažko sa napráva dôvera medzi navrhovateľom a deťmi. Teraz začínajú otcovi veriť. Ďalší negatívny vplyv sa prejavil v oblasti poľovníctva, ktorému sa venuje takmer celý život. Pod vplyvom zápisu v poľovnej knihe, na schôdzi, rozširovania reči v obci, sa narušili vzťahy v poľovnom združení. Niektorí možno tomu veria aj doteraz a negatívne sa správajú k navrhovateľovi. Ďalší negatívny vplyv sa prejavil v oblasti podnikania, navrhovateľ bol živnostník, mal stavebné stroje. Šepkalo sa medzi ľuďmi v stavebnej brandži, aby nevolali na robotu navrhovateľa, že je trestne stíhaný, ktovie čo s ním bude. Do očí mu to však priamo nikto nepovedal. V r. 2012 bol z týchto dôvodov navrhovateľ nútený ukončiť živnosť, previesť firmu na syna.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že v dedine S. sa takéto veci rýchlo rozšírili, že zrazil odporcu a ušiel z miesta činu. Bolo to však tak, že ako poľovná stráž prechádzal okolo neho, odporca kopol do zadnej časti vozidla, nezastavil. Potom sa dozvedel, čo napísal do knihy, aké klamstvá, že je zločinec, že ho zrazil a že ušiel z miesta nehody. Celé okolie poukazovalo na neho, doma mu verili, aj neverili. Čo sa týka roboty, šírili sa reči, že ho zavrú, načo by mu dávali zákazky. Keď sa dozvedel, čo napísal odporca do knihy, tak tam napísal, že skutok sa nestal. Aj tak ho brali ako zločincina. Vedelo sa to v celom okrese, v poľovnom združení. Takéto reči sa rýchlo rozšírili. Musel zrušiť živnosť. Je vdovec, žije s dcérou. Synovia žijú sami. Dcéra je učiteľka, povedal jej, že sa to nestalo, že odporcu sa ani nedotkol, dcéra mu verila, aj neverila, vedelo sa o tom aj v škole, jej kolegyne, žiaci. Syn mu neveril, až kým neprišli papiere z polície. Priatelia odporcu a jeho okolie verilo jemu. Na výročnej schôdzi sa prihlásil, povedal že sa to tak nestalo, že nie je zločinec. Okolie prestalo s ním debatovať, obchádzali ho. Len niektorí poľovníci z W. mali v neho dôveru.

Bol obvinený od policajtov. Vystúpil na výročnej členskej schôdzi na konci, keď bola rozprava. Zápis do knihy 8.12.2010 urobil odporca.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že dôvody, ktoré sú uvádzané v návrhu, sú nepodložené, nepreukázané a nie také intenzívne. Navrhovateľ zhrnul zásahy do 4 oblastí, rodiny, toto bude potrebné dokazovať, poľovného zdrużenia, vyjadrenie, ktoré je zapísané v knihe nepísal odporca. Čo sa týka členskej schôdze zo dňa 26.2.2012, v rámci členskej schôdze odporca nevystúpil so žiadnym vyjadrením smerujúcim k navrhovateľovi týkajúce sa tejto udalosti. Toto nie je nijako uvedené v zápisnici zo schôdze, ktorá zachytáva celý priebeh schôdze. Či bolo niečo povedané mimo členskej schôdze, to už je na dokazovaní. Čo sa týka trestnej roviny, voči navrhovateľovi nebolo začaté trestné stíhanie, viedlo sa len konanie vo veci. Čo sa týka obchodnej roviny, dôkazné bremeno je na navrhovateľovi.

Odporca na pojednávaní uviedol, že nič zlé nehovoril, nemal to v úmysle, ani to neurobil. Nič krivé na navrhovateľa nepovedal. Na schôdzi sa vyjadroval vo vzťahu k navrhovateľovi čo sa týka nelegálnej zvernice, ktorú zriadil. Nehovoril s rodinou navrhovateľa 5 rokov. Čo sa týka podnikania navrhovateľa, na družstve má odstavených 5 buldozérov, nič iné nevie. Navrhovateľovi neublížil. Vypovedal tak ako

sa skutok stal. Reči sa šírili, keď sa ho niekto pýtal čo sa stalo, tak mu to povedal, popísal čo sa stalo. Celý skutok sa stal tak, že boli v hore, zišli sa pri autách. Navrhovateľ prechádzal popri nich, išiel hore džípom, zakričal na neho, aby zastal, ale on nezastal, vozidlom ho zachytil. Išiel na pohotovosť. Zápis do knihy napísal p. F., podpísali sa on, H. A., X.. V rámci poľovného združenia alebo keď sa ho niekto pýtal čo sa stalo, popísal ako sa to stalo, čo teraz uviedol. P. F. zapísal do knihy to čo videl, písal sám. Dej sa stal tak ako ho opísal na polícii prvýkrát.

J. E. - dcéra navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ chodieval do hory prikrmovať zver, údajne došlo k tomu, že zrazil odporcu. Takéto informácie sa šírili rýchlo. V knihe je nejaký záznam-správa, ktorú tam napísal odporca, v tom zmysle, že navrhovateľ mal ísť po lese a že ho tam zrazil. Pýtala sa navrhovateľa čo sa stalo, lenže on je hrdý človek, nechcel jej nič povedať, povedal to len veľmi jednoducho a stručne, že to neurobil, že to tak nebolo. V tom čase bola riaditeľka ZŠ S.. Ľudia na ulici sa jej pýtali, či je to pravda, že navrhovateľ zrazil odporcu. Celé to tak vyzeralo, že navrhovateľ bol na vine, že on to celé zavinił. Bola z toho nešťastná, nemohla spať. Mala určité pochybnosti, čo keď je na tých rečiach niečo pravda. Žijú s navrhovateľom v jednej domácnosti, doma bola zvláštna situácia. Boli kvôli tomu medzi nimi aj hádky. Bála sa, keď navrhovateľ išiel do hory, keď sa dlhšie nevracal, telefonovala mu kde je, tie roky boli strašné. Keď mu prišlo niečo zo súdu dal jej to čítať. Videl na nej, že mu neverí. Čítala aj správy od znalcov a po prečítaní týchto správ to brala tak, že sa to stalo tak ako jej hovoril navrhovateľ. Nechcela moc chodiť do dediny, v tom čase bola manželka odporcu starostka obce. Odišla na vlastnú žiadosť z práce, pretože tlak, ktorý bol na ňu vyvíjaný, bol nezlučiteľný s jej povahou. O udalosti, ktorá sa odohrala medzi navrhovateľom a odporcom, sa dozvedela na druhý deň, povedal jej to niekto z obce na ulici v tom zmysle, že či je to pravda, že navrhovateľ zrazil odporcu v lese. Keď prišla domov už sa u nich doma o tom rozprávalo, konkrétne navrhovateľ s R. E., rozprávali sa o predchádzajúcom dni a o zápise v knihe. R. E. priniesol knihu, zápis čítala. Ich rodina je v dedine známa. Aj ona je pomerne známa tým, že učí v dedine, navrhovateľ je živnostník. Bolo to veľmi živé, prebiehalo to dlho. Stále sa jej to pripomínalo, denno-denne to mala v hlave, kamarátky jej hovorili čo sa rozpráva, rodičia žiakov sa na to pýtali ako to pokračuje, ľudia sa o tom rozprávali. Stretla sa skôr s tým, že to boli otázky, či navrhovateľ niečo urobil, nestretla sa s tým, že by niekto vyslovil názor, že by sa zastal buď jednej alebo druhej strany.

Zo správania sa ľudí v obci vyplývalo, že táto udalosť porušila dobré meno navrhovateľa. On o tom veľa nerozprával, strašne ho to štvalo. Pohľady aj reči sa ho určite veľmi dotkli, aj celej rodiny. 20 rokov pôsobila v škole, správala sa slušne, bola nútená zo školy odísť, všetkých sa ich to dotklo. V tom čase bola manželka odporcu starostka obce, škola podliehala obci, bol na ňu robený nátlak. Napr. v tom, že starostka jej nepodpísala priepustku, keď potrebovala ísť k lekárovi. Keď bola u zubára, zapísalo sa to ako absencia na pracovisku. Napr. sa v škole stal úraz, opakovane volala starostke, nezdvihla telefón. Potom zamestnala na škole svoju dcéru, keď neprišla do práce, ona tam dopísala, že je to so súhlasom starostky. Keď trestné stíhanie proti navrhovateľovi bolo zastavené, ostala kludnejšia, vrátila sa naspäť do školy. Navrhovateľ bol živnostník, keď začal podnikať jeho meno bolo známe, robila mu účtovníctvo. Keď sa toto stalo, prišla taká nechut', živnosť ukončil, pretože dodávatelia tiež o tom počuli čo sa stalo a mysleli si o tom svoje. Živnosť prebral navrhovateľov syn.

Svedok R. E. - člen poľovného združenia, aj poľovnej stráže na pojednávaní uviedol, že od členov združenia - konkrétne od p. F., D., A. a T. počul, že navrhovateľ prešiel odporcu autom. Išiel to skontrolovať do revíru, v ten deň bol zákaz poľovania, zákaz vstupu do revíru, potom išiel pozrieť do knihy, či tam nie je niečo zapísané, pretože ak sa ide do revíru tak sa tam musí každý zapísať. V knihe videl napísaný zápis, napísané tam bolo čo sa stalo. Nevidel kto to písal. Išiel za navrhovateľom, potom videl v knihe čo tam dopísal navrhovateľ. Po obci sa šírili informácie, že navrhovateľ prešiel odporcu. Šírilo sa to nielen v ich obci ale aj v okolitých dedinách - F., K., Y. a ich poľovný revír tvoria obce F., S., M., W. a šírilo sa to aj v týchto obciach. Trvalo to dlho. Navrhovateľom mu povedal, že to nie je pravda. Na výročnej schôdzi navrhovateľ vystúpil v rámci rozpravy, v rámci diskusie, povedal čo sa rozpráva po dedine. Povedal, že išiel do revíru ako poľovná stráž, že tam stretol členov združenia aj odporcu, že tam nemali čo robiť, lebo bol zákaz. Odporca mu nadával, navrhovateľ išiel ďalej. Odporca na to na schôdzi reagoval tak, že navrhovateľ ho prešiel. Či sa to uviedlo aj do zápisu, nevedel uviesť. Zápis do knihy nevie kto písal. Sú tam podpísaní viacerí členovia. Vážnosť osoby navrhovateľa, jeho mena bola porušená, bola tu určitá nedôvera voči jeho osobe.

Svedok Z. X. -syn navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že bol prekvapený z udalosti čo sa stala, pretože vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom boli normálne, obaja boli v poľovnom združení, nevie

čo odporcu viedlo k tomu, že obvinil navrhovateľa, že ho zrazil, z miesta nehody ušiel a neposkytol mu pomoc. Keď sa to dozvedel, zamýšľal sa nad tým, či to je pravda alebo nie. Mal pochybnosti. Odporca vypovedal na polícii, že ho navrhovateľ zrazil a odišiel. Až po pol roku sa dozvedel, že je na navrhovateľa podané trestné sťaženie, až potom začal navrhovateľ o tom viac hovoriť, čo sa stalo. Za ten čas si odporca vybavil lekárske posudky. Odporca vykrikoval kade chodil, aj na členskej schôdzi vykrikoval, že ho navrhovateľ zrazil a odišiel. Z väčšej časti veril navrhovateľovi. Zo začiatku ani navrhovateľ nevedel, že je na neho podané trestné oznámenie. Zasiahol ho to aj v podnikateľskej činnosti. Poľovnícka verejnosť je široká, veľa sa o tom rozprávalo. Navrhovateľ bol uznávaný v poľovníckej verejnosti, pôsobil tu viac ako 40 rokov. Bola medzi nimi veľká nervozita. Nechcel prebrať jeho firmu, navrhovateľ strácal energiu, zákazky, ľudia začali od neho bočiť, váhali, či mu majú dať zákazku alebo nie. Nakoniec jeho biznis prevzal, pretože sú tu zamestnaní aj brat a švagor. Ťažko sa zlé meno vracia naspäť v podnikateľskej oblasti. Potešilo ho, že trestné sťaženie bolo stiahnuté. Pri nehode prítomný nebol, ani sa o nej nedozvedel od navrhovateľa, ale od brata. Asi po týždni ako sa to stalo. Najskôr tomu neprikladal veľký význam. Až potom, keď sa dozvedel, že bolo podané trestné oznámenie. Aféra sa šírila v celej dedine, na schôdzi, v krčme, všade sa o tom viedli debaty. Trvalo to 2-3 roky. Ešte aj doteraz si niektorí ľudia myslia, že navrhovateľ odporcu zrazil. Niektorí ani nevedia, že celé vyšetrovanie dopadlo tak, že skutok sa nestal. Počul odporcu vykrikovať na poľovnej schôdzi, od iných ľudí sa dozvedel, že odporca vykrikoval, že dá navrhovateľa zavrieť. Zápis v poľovnej knihe nečítal, nevedel uviesť kto ho písal, asi p. F. boli tam prítomní aj odporca a p. X.. Priamo s odporcom sa nerozprával. Keď sa o nehode dozvedel, nastali medzi ním a navrhovateľom obmedzenia, navštevovali sa v najnevyhnutnejšej miere. Odporca vystúpil v rámci schôdze povedal, že navrhovateľ ho zrazil, že mu blížil na zdraví, že z miesta nehody odišiel. Povedal to v čase konania schôdze, nevedel uviesť v rámci ktorého bodu programu schôdze to bolo.

Svedok T. X. na pojednávaní uviedol, že na členskej schôdzi odporca atakoval navrhovateľa, že ho v lese zrazil, ublížil na zdraví. Takéto reči sa trúsili po dedine. Odporca s týmto vystúpil verejne na schôdzi pred poľovníkmi. Reči sa šírili natoľko, že až ľudia začali tomu veriť. Čas ukázal, že sa to nezakladá na pravde. Navrhovateľ utrpel ujmu osobnú aj spoločenskú. Ešte pred schôdzou sa mu voľačo dostalo do uší. Počul to tak, že odporca sa motal po lese, tam kde mal navrhovateľ oboru, že navrhovateľ išiel na aute a odporcu zrazil a on utrpel ujmu. Takúto verziu počul od kolegov poľovníkov. Navrhovateľ by toto nespravil, že by niekoho úmyselne zrazil. Dovtedy neboli medzi nimi žiadne konflikty, ani klebety, mali dobré vzťahy. Nežije v obci S., býva v Q., ale poľuje tam asi 30-35 rokov. Poľovníkov tu môže byť 52-53, vie že sa o tom medzi nimi rozprávalo. Niektorí tomu verili, niektorí neverili, každý si urobil názor sám. Navrhovateľ bol podnikateľ, poznačilo to jeho aktivity aj v tejto oblasti. Verí tomu, že sa obmedzili jeho podnikateľské aktivity, pretože dobrý chýr sa šíri rýchlo a zlý ešte rýchlejšie. Bol aktívny, teraz to nie je ono čo bývalo, pod vplyvom klebiet a intríg. Členskú schôdzu v r. 2012 viedol poľovný tajomník p. J..

Odporca vystúpil na členskej schôdzi sám, dobrovoľne, postavil sa a začal atakovať navrhovateľa, či sa o tom spravil zápis, to uviesť nevedel. Počul, že odporca sa motal niekde v revíri, že navrhovateľ išiel autom a že ho zrazil. Toto počul priamo od odporcu. Počul aj také reči, že sa to tak nestalo.

Svedkyňa JUDr. P. J. na pojednávaní uviedla, že je členom poľovného združenia. Bola zapisovateľka členskej schôdze, robila si poznámky. Program schôdze je vopred určený, je uvedený na pozvánke. Schôdzu viedol tajomník združenia p. J.. Navrhovateľ ani odporca počas schôdze nevystúpili, až pokiaľ sa nedostali k bodu - "Rôzne", po skončení programu. P. J. oboznamoval došlú poštu, medzi ňou aj oznámenie odporcu. Odporca žiadal poľovné združenie o zaujatie stanoviska. Týkalo sa to oplotenia určitej časti pozemkov v rámci revíru. Navrhovateľ začal hovoriť o incidente, ktorý sa stal medzi ním a odporcom. Reagovala na to tak, že toto riešia orgány činné v trestnom konaní, nepatrí to do kompetencie poľovného združenia. O žiadnych rečiach nepočula, nevie aké reči sa šírili. V poľovnom revíri je asi 7-8 kníh návštev. Do tej časti poľovného revíru, kde je spomínaná kniha, nechodí. V zápisnici, ktorá sa odovzdáva na Okresný úrad Slovenského poľovníckeho zväzu, nebolo všetko uvedené, len hlavné body, body schváleného programu. V rámci diskusie bol uvedený len príspevok odporcu. V rámci členskej schôdze nepočula, že by odporca vystúpil a povedal na navrhovateľa, že ho zrazil a že je zločinec. Keby takto niekto vystúpil, určite by to bolo v poznámkach. Incident nemal vplyv na jej vzťah k navrhovateľovi alebo k odporcovi.

Svedok G. F. na pojednávaní uviedol, že je členom poľovného združenia. Nepočul žiadne reči o incidente medzi navrhovateľom a odporcom. Bol prítomný na členskej schôdzi v r. 2012, vystúpili na

nej navrhovateľ aj odporca, nepamätal sa k čomu sa vyjadrovali. Nepočul žiadne reči, že navrhovateľ mal zraziť odporcu autom. Dňa 8.12.2010 bol na poľovačke v lese s odporcom, vie že v tento deň sa mal stať incident medzi navrhovateľom a odporcom. V knihe návštev je uvedený záznam, písal ho on. Incident nevidel na vlastné oči. Napísal čo mu nahlásil odporca, jeho výpoveď, že ho navrhovateľ zrazil. Nevedel, že navrhovateľ bol trestne stíhaný, bol vypovedať na polícii, v obci sa o incidente nehovorilo. Na členskej schôdzi v r. 2012 nepočul, že by vystúpil odporca a povedal, že navrhovateľ ho zrazil a že je zločinec. Videl odporcu ako prichádzal a oprašoval, utieral si nohu. Vozidlo navrhovateľa nevidel. Nemá problém komunikovať s navrhovateľom.

Svedok D. D. na pojednávaní uviedol, že na výročnej poľovnej schôdzi 26.2.2012 v rámci diskusie odporca povedal, že navrhovateľ má nelegálnu zvernicu, iné reči týkajúce sa osoby navrhovateľa alebo odporcu si nepamätal. O žiadnej nehode nevedel, nič nepočul. O zápise v poľovnej knihe nič nevedel, počul, že tam bolo niečo písané. O vyšetrovaní alebo trestnom stíhaní navrhovateľa alebo odporcu nič nepočul. Býva v obci M., je to od obce S. asi 2 km. Nepočul, že by odporca rozširoval nejaké informácie o navrhovateľovi.

Svedok H. A. na pojednávaní uviedol, že na výročnej schôdzi v diskusii vystúpil odporca, že v revíri je nelegálna zvernica. Nič iné nehovoril, žiadne meno nespomínal, o navrhovateľovi, o odporcovi sa nič nehovorilo, nič nepočul. Čo sa týka nehody, bol tam, navrhovateľ prešiel okolo nich, ani sa nezastavil, išiel ďalej, nevidel čo sa stalo. Táto udalosť sa nerozoberala, nehovorilo sa o nej. Čo sa týka zápisu v poľovnej knihe, tí čo išli do revíru sa tam zapísali. Nič iné nepísali. Zápis napísal navrhovateľ, nečítal ho. Nepočul, že by odporca na navrhovateľa šíril nejaké reči, odporca mu povedal, že navrhovateľ ho zrazil autom.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, uznesením o zamietnutí sťažnosti poškodeného, uznesením Okresnej prokuratúry Nitra o zrušení uznesenia, zápisnicou o výsluchu znalca, znaleckým posudkom č. 71/2012, vyjadrením k znaleckému posudku, zápisnicou o trestnom oznámení, uznesením o začatí trestného stíhania, zápisnicou o výsluchu svedka, vyjadrením odporcu, oznámením o konaní členov poľovného združenia U., žiadosťou o poskytnutie informácie k užívaniu poľovných pozemkov, zaslaním informácie, protestom prokurátora, uznesením o zrušení uznesenie vyšetrovateľa, zápisnicou z výročnej členskej schôdze, uznesením z výročnej členskej schôdze, uznesením o vznesení obvinenia proti odporcovi, zápismi z poľovnej knihy, vyšetrovacím spisom OR PZ v Nitre ČVS: ORP-1174/ZM-NR-2011, poznámkami zo zápisnice z členskej schôdze, výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa, dokladmi o odpredaji strojov, zmenou petitu návrhu, trestným rozkazom OS Nitra sp. zn. 1T/30/2014 a zistil tento skutkový a právny stav :

Dňa 8.12. 2010 došlo k incidentu medzi navrhovateľom a odporcom v poľovnom revíri W., kat. úz. W., časť A.. Navrhovateľ a odporca udalosť popisovali rôzne a značne odlišne. Verzia navrhovateľa je taká, že v rámci kontroly revíru z dôvodu funkcie člena poľovnej stráže prechádzal motorovým vozidlom lesom, spozoroval na lesnej ceste odporcu, keď prechádzal popri ňom, odporca mu začal vulgárne nadávať a kopol do zadnej časti jeho vozidla. Verzia odporcu je taká, že navrhovateľ ho zachytil vozidlom a spôsobil mu zranenia a to pohmoždenie záhlavia, chrbta v drierkovej oblasti, kolena vpravo a plošný hematóm v záhlaví. Pri uvedenom incidente okrem navrhovateľa a odporcu iné osoby neboli prítomné.

Odporca sa dňa 9.12.2010 dostavil na OO PZ Nitra za účelom podania trestného oznámenia, do zápisnice o trestnom oznámení uviedol, že keď bol navrhovateľ pri ňom asi na dva metre pridal plyn a vozidlom ho zachytil jeho pravou stranou, zranil mu pravú nohu, následkom nárazu ho zatočilo a spadol na zem. Mal bolesti v oblasti krčnej a bedrovej časti chrbtice.

Proti navrhovateľovi bolo vedené trestné stíhanie. Uznesením OO PZ Zlaté Moravce zo dňa 18.3.2011 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Uznesením OO PZ Zlaté Moravce zo dňa 30.8.2012 bolo trestné stíhanie zastavené.

V odôvodnení uznesenia bolo uvedené, že skutok sa stal, ale nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví.

Okresná prokuratúra Nitra uvedené rozhodnutie zrušila ako nezákonné na neopodstatnené, trestné stíhanie zastavila, pretože skutok sa nestal a to uznesením sp.zn. 1 Pv 187/2011 zo dňa 11.9.2012, pretože je zrejmé, že navrhovateľ nezranil odporcu tým, že ho zachytil motorovým vozidlom, navrhovateľ vedome nevedol terénne motorové vozidlo proti telu odporcu.

Z odôvodnenia uznesenia OP Nitra súd zistil, že zo záverov znaleckého posudku Ing. T. vyplýva, že navrhovateľ nenarazil do tela stojaceho odporcu, ale odporca kopol do pravého boku idúceho auta, znalec vylúčil možnosť čelného nárazu pravej prednej časti vozidla do stojaceho chodca. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. J. vyplýva, že zranenia vznikli v dôsledku tupého úderu pádu odporcu na zem smerom dozadu po kontakte s pravou stranou vozidla, vylúčil možnosť, že by k týmto zraneniam došlo pri čelnom náraze terénneho motorového vozidla do tela stojaceho odporcu.

Sťažnosť odporcu proti uvedenému uzneseniu OP Nitra Krajská prokuratúra Nitra zamietla ako nedôvodnú, pretože odporcom popísaný priebeh nehodového deja je z technického hľadiska neprijateľný, nezodpovedá popísanému poškodeniu vozidla, ani jednotlivým polohám tela odporcu a vozidla uvedených pri rekonštrukcii. K stretu odporcu s vozidlom došlo iným spôsobom. Priebeh popísaného nehodového deja popísaný navrhovateľom znalec vyhodnotil ako prijateľný z technického hľadiska, príčinou vzniku nehodového deja i následného zranenia odporcu bolo konanie odporcu - jeho kopnutie do pravého boku vedľa prechádzajúceho vozidla.

Odporca vypovedal rovnako ako pri podaní trestného oznámenia aj ako svedok - poškodený do zápisnice OO PZ Zlaté Moravce dňa 15.6.2011.

Rovnako popísal odporca okolnosti nehody každému, kto sa na to pýtal, popísal, čo sa stalo, aj v rámci poľovného združenia, to uviedol vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.6.2013.

Navrhovateľ tvrdil, že odporca vystúpil proti nemu aj na výročnej členskej schôdzi Poľovného združenia U. dňa 26.2.2012, uvádzal nepravdivé údaje o tom, že ho zrazil autom a vykreslil ho ako osobu zločincina, čo odporca popieral.

Zo zápisnice z výročnej členskej schôdze uvedené skutočnosti nevyplývajú, nie sú v zápisnici zaznamenané v rámci programu schôdze, následne to logicky nie je uvedené ani v Uznesení z výročnej členskej schôdze. Nie sú uvedené ani v poznámkach P. J., ktorá písala zápisnicu, robila si poznámky o priebehu schôdze, vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že v zápisnici nebolo všetko uvedené, zápisnica obsahuje len hlavné body schváleného programu schôdze.

Svedkovia R. E., Z. X., T. X. sa vyjadrili tak, že na členskej schôdzi odzneli vyjadrenia odporcu o tom, že navrhovateľ ho zrazil autom. Svedkovia P. J. počula vyjadrenie navrhovateľa o incidente medzi ním a odporcom, nepočula vyjadrenia odporcu, svedkovia G. F., D. D., H. A. sa vyjadrili tak, že žiadne také reči na navrhovateľa od odporcu nepočuli.

Incident medzi navrhovateľom a odporcom bol zapísaný aj v poľovnej knihe a to dňa 8.12.2010. Navrhovateľ vo svojom návrhu uvádzal, že zápis do knihy urobil odporca, to však nie je pravda, zápis urobil G. F., ktorý písal to, čo mu odporca diktoval. Napísal, že dňa 8.12.2010 sa objavilo vozidlo, ktoré riadil navrhovateľ, keď prechádzal popri odporcovi, ten si ho chcel odfotiť, čo ho zrejme rozčúlilo a nasmeroval vozidlo na odporcu, ktorý sa nohou odrazil a spadol do porastu. Navrhovateľ vozidlom ušiel. Podpísaný pod zápisom boli odporca, G. F., H. A. a J. X.. V ten istý deň do poľovnej knihy urobil zápis aj sám navrhovateľ, ktorý zapísal, že prechádzal vozidlom vedľa odporcu, odporca kopol do auta, pokračoval v ceste, všetko je klamstvo, trval na prešetrení.

Navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdil, že okolnosti, ktoré sa stali, ovplyvnili jeho rodinný život, vzťahy v rodine, medzi ním a jeho deťmi. Svoje tvrdenia preukázal svedeckými výpoveďami dcéry J. E. a syna Z. X., ktorí uviedli, že mali pochybnosti, či na rečiach nie je niečo pravda, boli medzi nimi a navrhovateľom hádky, nervozita, aj navrhovateľovi verili, aj neverili.

Navrhovateľ bol živnostník od 10.4.1992 s predmetom podnikania prípravné práce pre stavbu, demolácia a zemné práce, prenájom stavebných strojov a zariadení. Svoju podnikateľskú činnosť ukončil ku dňu 4.2.2014. Tvrdil, že z dôvodu poškodenia jeho dobrého mena a zhoršenej povesti, klesali zákazky,

nevykonával podnikateľskú činnosť, ťažké mechanizmy v priebehu roka 2011 predaj svojmu synovi Z. X., o čom predložil faktúry, výdajové pokladničné doklady. To, že uvedené okolnosti poznačili podnikateľské aktivity navrhovateľa tvrdili svedkovia J. E., Z. X., T. X..

Reči ohľadne incidentu sa šírili na verejnosti, v obci, uviedli to svedkovia J. E., R. E., Z. X., T. X., sám odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní, žiadne reči nepočuli P. J., D. D., H. A..

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 OZ. Neoprávneným zásahom môžu byť aj pravdivé tvrdenia, ktoré sa dotýkajú intímnej sféry života občana, pretože tie sú tiež chránené ustanovením § 11 OZ. Právo na ochranu osobnosti /tzv. osobnostné právo/ prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti je v § 11 OZ uvedený len príkladom. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následku, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Konanie odporcu súd považoval za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa spôsobilý privodiť mu ujmu osobnosti človeka. Navrhovateľ tak ako každý človek má s poukazom na § 11 OZ právo na ochranu svojej osobnosti, svojho súkromia, pričom právo na ochranu súkromia zahŕňa široký rozsah života človeka - právo na ochranu intímneho života, citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a podobne, do ktorého mu odporca zasiahol svojimi konaniami. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby sa mu odporca písomne ospravedlnil formou listu za neoprávnené zásahy do jeho občianskej cti a dôstojnosti nepravdivým obvinením a rozširovaním lživých informácií. V tejto časti súd návrh navrhovateľa považoval za dôvodný a vyhovel mu v plnom rozsahu, pretože v konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že odporca podal na navrhovateľa trestné oznámenie, že ho navrhovateľ zrazil autom, navrhovateľ bol za to trestne stíhaný, trestné stíhanie trvalo od 18.3.2009 do 11.9.2012, počas tejto doby prebiehalo vyšetrovanie, bolo to náročné obdobie pre navrhovateľa ako aj jeho rodinu, deti, tak ako to vyplýva z ich výpovedí Z. X. a J. E. a nikto iný len členovia rodiny sa mohli a vedeli k tomu vyjadriť. V rámci rodiny bola znížená vážnosť a dôstojnosť navrhovateľa, existovali aj u jeho detí pochybnosti o pravdivosti slov navrhovateľa, z toho dôvodu sa objavovali hádky a nervozita v rodine. Nie je to bežná vec, keď niekto niekoho zrazí autom, vyplýva to z ľudskej povahy a ľudskej zvedavosti, že takáto udalosť sa preberá, ľudia sa o nej rozprávajú, sú zvedaví ako to bolo, ako sa to stalo a aj v predmetnej veci sa táto záležitosť v obci S. preberala, vyjadrili sa tak svedkovia J. E., R. E., Z. X., T. X.. Súd nepovažoval za dôveryhodnú výpoveď svedka G. F. v tom, že reči sa v obci nešírili, pretože svedok najskôr uviedol, že reči o tom, že navrhovateľ mal zraziť odporcu nepočul, no zároveň na otázky právneho zástupcu navrhovateľa uviedol, že písal záznam do poľovnej knihy o incidente medzi navrhovateľom a odporcom ako mu nahlásil odporca, takže o tom musel počuť. Obvinenie odporcu bolo krivé, klamlivé, skutok ako to popísal odporca sa nestal, lenže odporca sám rozširoval svoju verziu udalosti, čo potvrdil vo svojej výpovedi, takto sa vyjadril aj pred G. F., ktorý zapísal zápis do poľovnej knihy tak ako mu ho nadiktoval odporca. Rovnako za nedôveryhodnú súd

považoval výpoveď svedka H. A., ktorý uviedol, že o udalosti sa nehovorilo, že do poľovnej knihy nič nepísali, hoci je pod zápisom v poľovnej knihe, ktorý písal G. F., podpísaný. Samozrejme, že takéto konanie odporcu súd považoval za narušenie chránených práv navrhovateľa spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu. K porušeniu osobnostných práv navrhovateľa došlo. Na výročnej členskej schôdzi odporca rozprával o tom, že ho navrhovateľ zrazil, potvrdili to svedkovia R. E., Z. X., T. X., na uvedenom nič nemení tá skutočnosť, že to nie je obsiahnuté v zápisnici z členskej schôdze, pretože svedkyňa P. J. uviedla, že zápisnica neobsahuje všetko, len hlavné body programu a to neznamená, že takéto slová na schôdzi nemohli odznieť a nie je podstatné, čo odzneli v rámci programu, alebo mimo programu, tým bola ponížená bola vážnosť a dôstojnosť navrhovateľa v prostredí poľovníkov. Poškodenie v rámci svojho podnikania nebolo až tak jednoznačne preukázané, aj keď súd pripúšťa takú možnosť, že dôvodom reálneho ukončenia podnikania navrhovateľa mohlo byť ohováranie a šírenie zlej povesti o navrhovateľovi. Zásah do osobnostných práv navrhovateľa dosahoval takú intenzitu, ktorá požíva právnu ochranu podľa citovaných zákonných ustanovení OZ, navrhovateľ v konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal jednoznačne a bez pochybností, že v značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v rodine, obci, v poľovnom združení, prípadne aj v podnikateľskej sfére tak ako to vyžaduje zákon v § 13 OZ. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď - objektívne posudzované - došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, čo navrhovateľ preukázal. Zadosťučinenie v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezдалa postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. To je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ požadoval od odporcu zaplataenie sumy 5.000 eur, túto sumu súd považoval za neprimeranú a priznal navrhovateľovi sumu 2.000 eur, čo považoval za postačujúcu sumu s poukazom na vykonané dokazovanie a ujmu spôsobenú navrhovateľovi, pričom súd mal za to, že len písomné ospravedlnenie nie je postačujúce a odporca by mal niesť zodpovednosť za svoje konanie aj tým, že zaplatí navrhovateľovi náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.